

روزنه

حشمت‌الله فلاحت‌پیشه:

اگر با آمریکا تلفن قرمز داشتیم «هوایما ی اوکراینی» رخ نمی داد

● حشمت‌الله فلاحت‌پیشه، نماینده اسلام‌آباد غرب و دالاهو است. او با حمایت اصلاح‌طلبان عضو کمیسیون امنیت ملی توانست ریاست ۱۴‌ساله علاءالدین بروجردی بر این کمیسیون را پایان دهد و دورانی طلایی را در مدت یک‌ساله ریاستش بر کمیسیون امنیت ملی پدید آورد؛ اما تندروها که مواضعشان متفاوت با فلاحت‌پیشه بود، ریاست او بر کمیسیون را به نفع خودشان ندیدند و در ائتلاف شکل‌گرفته میان تندروها و برخی مستقلین که سودای قدرت در کمیسیون امنیت ملی مجلس را داشتند، پایانی برای ریاست او بر کمیسیون امنیت ملی رقم زدند. فلاحت‌پیشه در گفت‌وگوی ویدئویی با اعتمادآنلاین به مباحث متعدد داخلی و خارجی پرداخته که در اینجا گزیده‌های آن را می‌خوانید:

■ ■ ■

● مجلس از لحاظ قانون اساسی جایگاه قوی‌ای است، اما آیا خودش این جایگاه و شان را حفظ کرده است؟ بنده به‌توان کسی که سه دوره در مجلس حضور داشتم، معتقدم هر دوره نقایص مجالس ما بیشتر از گذشته بوده است... در سطح کلان معتقدم روزه‌روز مجالس ما از راس امور دور شدند. بخشی از آن ناشی از کسانی است که به مجلس می‌آیند؛ یعنی کسانی که نمی‌دانند چه‌کاره هستند! و نماینده چه می‌چند.

● مشکل دیگر برای در راس‌اموربودن مجلس یک جریانی است که شکل گرفته و متأسفانه مجلس را در موارد مختلف مزاحم می‌دانند؛ بنابراین بعضی‌ها مثل فلان رئیس‌جمهور که می‌گفت «مجلس در راس امور نیست»، به زبان می‌آورد و در عمل بدتر هم می‌کرد؛ برخی دیگر به زبان نمی‌آورد اما عمل می‌کنند و می‌گویند مجلس را از راس امور بیندازند... مجلس طبق قانون اساسی در راس امور است، ولی در عملکرد و در نوع تعاملی که سایر قوا نسبت به مجلس دارند، به نظر من مجلس از راس امور دور شده است.

● بزرگ‌ترین ضربه به مجلس دهم از ناحیه هیئت‌رئیس به‌ویژه شخص رئیس وارد شد. من با وجود اینکه معتقدم آقای لاریجانی خوبی‌های زیادی دارد و زحماتی کشیده، ولی مجلس در این حوزه منحصر شد. به‌رحال طبق قانون اساسی رئیس مجلس سخنگوی مجلس است؛ یعنی یک رای دارد و هم‌سطح راس نمایندگان است... به‌رحال رئیس مجلس در یک‌سری از نهادهای تصمیم‌گیر به‌عنوان نماینده مجلس حضور دارد. آقای لاریجانی نماینده مجلس نبود؛ یعنی در مجلس نماینده آن نهادهای بود؛ به‌ویژه نماینده شورای عالی امنیت ملی در مجلس

● مجلس ما در کل به دو جریان تقسیم شد؛ یک جریان که معترض این وضع بودند و در قضیه بنزین خود را نشان دادند. یک جریان می‌گفتند مجلس کاری نداشته باشد، در بیرون تصمیم بگیرند و مجلس فقط توجیه یا سکوت کند. جریان دیگر می‌گفتند مجلس باید حرف بزند.

● آقای رئیس‌جمهور یک موضوع ناصحیح را مطرح کرد. ایشان گفت موضوع بنزین تصمیم کل قوای کشور بود. من از ایشان خواشیم که یک اصلاح کند و بگوید تصمیم سران سه قوه بود. اتفاقا سران سه قوه هم امضا کردند.

● یکی از مشکلاتی که در نظام‌ها و کشورهایی که از لحاظ سیاسی، اجتماعی و فرهنگی در سطح مرفقی کار نمی‌کنند، وجود دارد، این است که افراد تبعات تصمیم‌های خودشان را نمی‌پذیرند. وقتی به اصطلاح یک بدعت تحت عنوان سران سه قوه شکل گرفت که برای مقابله با تحریم بود- خوب و بدش را کار ندارم- در آنجا هر سازوکاری که در کشور ما شکل می‌گیرد، آیین‌نامه‌ای برای تصمیم‌گیری و تصویب دارد... در این آیین‌نامه آمده که هرگونه رای‌گیری سران سه قوه باید اجماعی باشد؛ یعنی دو به یک نداریم. باید تصمیم‌ها نظرات کارشناس پشت سر خودشان را بگویند، بعد بگویند بنزین گران بشود یا نشود. این نیست که من مشروط این کار را انجام دادم، من انجام ندادم و... اجماعی تصمیم گرفتند.

● سران سه قوه موافق بودند. این موضوع سه بار به‌صورت رسمی و استمراری در مجلس مطرح شد؛ اما مجلس رای منفی داد! حتی سه‌شنبه‌ای که آقای لاریجانی موضوع را مطرح کرد، تمام مجلس دو- دو می‌گفتند و مخالفت کردند. نمایندگان اصلا اجازه ندادند موضوع مطرح شود، همه مخالف

گرانی بنزین بودند... روزی ۲۰۰ میلیارد افزایش درآمد [از محل گرانی بنزین] از جیب مردم کجا می‌رود... گرانی بنزین نظریه مقته نبود، بلکه نظر رئیس‌جمهور مقته بود و مجلس هیچ‌وقت زیر بار این موضوع نرفت.

● توصیه من به مجلس آینده این است که هیچ‌وقت زیر بار جلسات غیرعلنی نرود. فکر می‌کنند همه‌شده‌اند که دربارشان جلسات غیرعلنی برگزار می‌کنند، پس در این قضیه شریک نشوند.

● شورای عالی امنیت ملی که رئیسش آقای روحانی و دبیرش آقای شخمخانی است، چندین‌بار از بنده شکایت کردند به‌خاطر اینکه من مصاحبه کردم؛ من اصلا نگفتم مذاکره بارها گفتم ایران و آمریکا

اصلا در شرایط مذاکره نیستند.

نعمت احمدی حقوق‌دان

با گزارش یا نطق آقای دکتر علی لاریجانی و به‌صدادرآمدن زنگ آخرین جلسه مجلس دهم در ۳۱ اردیبهشت‌ماه سال ۹۹ عمر این مجلس پایان یافت؛ نطقی که اگر کسی از روند کار مجلس دهم بااطلاع نبود، فکر می‌کرد یکی از بهترین مجالس بعد از انقلاب به کار خود پایان داده است، هرچند ما ایرانیان متهم به این صفت بد هستیم که خوش‌استقبال و بدبدرقی‌ایم، اما مجلس دهم از این قاعده مستثنا بود که از مدت‌ها قبل به نقد آن نشستیم و نشستند. این به‌نقدنشستن از عملکرد خود مجلس و مجلسیان برخاسته بود. در ابتدای نوشته، نیش تیز نقد را به سوی دکتر لاریجانی نشانه می‌روم، زمانی که کارنامه مجلس دهم بسته شد، یکی از نمایندگان فعال و خوش‌نام و فرزند شهید همین مجلس، یعنی دکتر محمود صادقی، در کارنامه قابل دفاع خود از چهار سال نمایندگی حبس ۲۱‌ماه‌های ثبت کرده است. اتفاقا به علت حکم محکومیت یا درستی یا نادرستی حکم کاری ندارم، برمی‌گردد به سؤال از یکی از سران قوای سه‌گانه کشور که اتفاقا برادر رئیس مجلس هم هستند، لازم بود به‌عنوان عضو مؤثر خانواده لاریجانی و رئیس مجلس و عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام مصلحت خانواده و مجلس و نظام را در این می‌دیدند که امروز موضوع محکومیت آقای دکتر صادقی را تا آنجایی که به گذشت رئیس سابق قوه قضائیه مربوط بود به هم‌راه می‌آوردند، فرض کنیم بعد از هتلم خردامه‌ها، آقای دکتر محمود صادقی را همانند هجمه‌ای که در آغاز طرح پرونده کیفری به او شد و درصد بازداشتش برآمدند، این‌بار شخصا ساک زندان بر دوش، خود را به زندان اوین معرفی کرد و در اواسط دوره مجلس یازدهم با استقبال دوستان از زندان خارج شد. در رزومه آقای صادقی تاریخ چه فصلی را ثبت خواهد کرد و در رزومه دیگرانی که می‌توانستند و نکردند یا نخواستند چه اوراقی را

اضافه خواهد کرد؟ نمی‌دانم عدم احراز صلاحیت نمایندگان مجلس دهم به وسیله شورای نگهبان بعد از تأیید صلاحیت بعضاً چندباره نمایندگان مجلس دهم را، به‌عنوان فصل‌الخطاب بپذیریم که اگر بپذیریم یعنی تعداد زیادی از عدم احراز صلاحیت‌شدگان نتوانسته‌اند عملکردهای مطابق نظر شورایی که نگهبان قانون اساسی و شرع است داشته باشند. می‌ماند تفاوت دیدگاه و نظر نگارنده با نحوه عملکرد شورای نگهبان که در این مجال درخصوص عدم احراز صلاحیت نمایندگان در گذشته تأیید صلاحیت‌شده مجلس، متفاوت است.

مجلس دهم به گفته آقای لاریجانی، خدماتی داشته است. حال پرسش این است، مگر افرادی انتخاب شدند که در مهم‌ترین جایگاه مدیریتی کشور؛ یعنی نمایندگی مردم منفعل باشند؟ و به روزمرگی مشغول شوند؟ این جزء وظایف ذاتی آنان بود، اما چه وظایفی داشتند که به آن عمل نکرند؟ آقای لاریجانی گفتند قانون مجازات اسلامی دامن شد ممنون و تشکر، گفتند مجازات آیین دادرسی کیفری دامن‌ی شد، ولی نگفتند زهر تبصره ماده ۴۸ این قانون که به گفته آقای دکتر مصدق، معاون قضائی ریاست قوه قضائیه، وهن

محمدصادق نیکبخت، رئیس مجلس دهم

این قوه است چگونه وارد متن قانون شد؟ قانونی که در آغاز لازم‌الاجراشد بدون اینکه یک روز اجرا شود، با ادعای اصلاح و تغییر مسترد و شیر بی‌بال‌ودم‌واشکمی شد که همه به آن اعتراض دارند و به گفته آقای علی‌مطهری، مشخص و معلوم نشد تبصره ذیل ماده ۴۸ و تقسیم وکلا به وکلای مورد وثوق و وکلای غیرقابل وثوق، چگونه است داشته باشند. می‌ماند تفاوت دیدگاه و نظر مردم دلسرد از مجلس دهم تنها به ۵۶ نفر از نمایندگان آن رای دادند، آن هم در شهرهایی که مناسبات قومی و قبیله‌ای حاکم است و در شهری مثل تهران حتی یک نماینده از نمایندگان مجلس دهم رای نیاورد؛ با درصلاحیت شدند یا مانند دکتر علی نوبخت، رئیس کمیسیون بهداشت، در نمایندگی مجلس را خط کشیدند یا با اقبال مردم روبه‌رو نشدند. همین مردم تهران در انتخابات مجلس دوم در دهه نخستین انقلاب که جمعیت شهر کمتر از یک چهارم امروز بود، آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی را با بیش از ۱/۸۰۰/۰۰۰ رای به‌عنوان نفر اول به مجلس فرستادند و در مجلس یازدهم با افزایش چندبرابر جمعیت به منتخب اول شهر؛ یعنی آقای قالیباف ۱/۲۰۰/۰۰۰ نفر اقبال نشان دادند، این عدم اقبال مردمی به

۱

کامیابی‌ها و ناکامی‌های زنان در مجلس دهم

کرده‌اند که بسیاری از زنان نماینده مجلس دهم را رد صلاحیت کرده است. این شاید نشان‌دهنده تأیید قطعی‌تر زنان نماینده مجلس یازدهم از مجلس دهم باشد، با توجه به این گزینیه (ظاهر) باید امیدوار باشیم تا لایحه‌های بیشتر، بهتر و بسیاری از سوی این زنان بررسی و تصویب شود و شورای نگهبان ایرادهای کمتری به گزینیه‌های این زنان نماینده داشته باشد. من اما بعید می‌دانم و هنوز بر این باورم که برای بهره‌مندی زنان از حقوق برابر و عادلانه‌شان باید کار سترگ فرهنگی انجام گیرد. مجلس دهم طرح‌ها و لوایح بسیاری را نتوانست در مجلس تصویب کند و برای شورای نگهبان بفرستد که برخی از آنها مورد تأیید شورای نگهبان قرار گرفت و برخی (متأسفانه) یا تصویب نشد یا بلا تکلیف مانده است. من اینجا به بخش‌ها و مواردی که در جریان بودم و هستم، اشاره می‌کنم: معافیت از خدمت وظیفه عمومی یکی از فرزندان اولیایی که خود ناتوان و معلول بوده (هر دو یا یکی از آنها معلول باشد) یا حداقل دو نفر از فرزندان آنها ناتوان و معلول باشد، معاف‌شدن از خدمت وظیفه عمومی همسرانی که زنان ناتوان و معلول خود را سرپرستی می‌کنند، مادامی که سرپرستی همسر ناتوان و معلول را برعهده داشته باشند، لااچیز تابعیت فرزندان حاصل از ازدواج مادر ایرانی یا پدر خارجی» که تا قبل از رسیدن به سن ۱۸ سال تمام شمسی به درخواست مادر ایرانی در صورت نداشتن مشکل امنیتی به تابعیت ایران در می‌آیند. طرح اصلاح بند ۳ ماده ۱۸ قانون گذرنامه و اضافه‌شدن یک تبصره به بند بالا تا زنانی که می‌خواهند در

همایش‌های علمی، فرهنگی، ورزشی و مانند آنها شرکت کنند، در مواردی که شوهر به آنها اجازه خروج نمی‌دهد، بتوانند با اجازه مراجع ذر ربط یا دادستانی از کشور خارج شوند. در هر حال این طرح پس از تصویب در کمیسیون امنیت ملی در نوبت بررسی در صحن علنی قرار دارد و همچنان تصویب نهایی نشده است. این پیشنهاد و اصلاح قانون می‌بایست شامل همه زنان بشود و نه تنها نخبکان. قانون تشدید مجازات اسیدپاشی و حمایت‌های مادی و معنوی از برزه‌دیدگان و اعمال مجازات‌های سخت‌گیرانه‌تر برای عاملان اسیدپاشی، پرداخت هزینه‌های درمان بزه‌دیده، ارائه خدمات روان‌شناختی، مددکاری و توان‌بخشی و بررسی خارج از نوبت شکایات مربوطه از دیگر مصوبات این قانون بود. لایحه «حمایت از کودکان و نوجوانان» که پس از ۱۱ سال به همت فراکسیون زنان مجلس یازگردیم در صحن علنی قرار گرفت و در جلسه دیگر مصوبات مورد توجه مجلس بود که البته

سیاست

گذری بر عملکرد مجلس دهم

مجلس دهم از حدود و ثغور خود دفاع نکرد

کاندیدا و نمایندگان برمی‌گردد به نحوه عملکرد نمایندگان که در مجلس دهم به نهایت رسید. رئیس مجلس دهم در نطق خود از توفیقات مجلس دهم گفتند، اما نگفتند همین مجلس حتی نتوانست به مهم‌ترین وظیفه ذاتی خود، یعنی به لایحه آخرین بودجه‌ای که در آن مطرح شد رای دهد و این لایحه در جایی دیگر نهایی شد، حال اینکه رئیس‌جمهور در مودع قانونی، یعنی نیمه آذرماه لایحه بودجه را به مجلس ارائه کردند، نه مانند آقای احمدی‌نژاد که در وقت‌های پایانی یا اضافی مجلس لایحه را تقدیم مجلس می‌کردند.

آقای لاریجانی نگفتند که سرپل‌های بررسی و ادب و طرح‌های مجلس در خارج از مجلس دهم به نهایت رسید تا جایی که مجلس قادر نبود نرخ بنزین را که رئیس‌جمهور از مجلس خواسته بود اصلاح کند و اصلاح نکردند تا یک مرجع دیگر به مراجع در ردیف مجلس اضافه شد. کاش آقای لاریجانی به نطق‌های پایانی این چند روز مجلسیان گوش می‌دادند که با دلی بر آه و حسرت نگفتنی‌هایی را گفتند که اگر از ابتدا می‌گفتند به فرض که مانند آقای دکتر محمود صادقی محکوم به زندان می‌شدند، بهتر از آن بود که مانند بعضی نمایندگانی که احکام محکومیت فساد مالی و اقتصادی داشتند، اما در نطق‌ها خود را لعمدار مبارزه با فساد معرفی و به گفته سعیدی بزرگوار در نبودن تلاش قوی و معنوی رگ‌های گردن خود را به حجت قوی کردند. مجلس دهم یکسره کارنامه غیرقابل دفاعی ندارد که آنچه داشت وظیفه بود، هرچند در ادامه با انواع و اقسام دخالت‌ها و اقدامات بعضی غیرقانونی که مجلس را عملاً به ضعف و فتور کشاندن روبه‌رو بود، اما شوربختانه اینکه مجلس از حدود و ثغور خود دفاع نکرد و همین در رزومه مجلس دهم باقی خواهد ماند که منفعلانه در قبال هجمه‌ها عقب‌نشینی کرد. حال نگاه‌ها به مجلس یازدهم است؛ مجلسی که از بهار آن پیداست با وجود یکدستی، دچار فرسندگی است و این چنددستگی با تأسیف در یک اردوگاه است و همیشه باید از یک‌دستگی ترسید که خروجی آن چنددستگی در خانه خودی است.

ادامه از صفحه ۳

به پایان آمد این مجلس

هرچند گزارش عملکرد فراکسیون امید به سال ۹۸ نرسید؛ اما اصلاح‌طلبان بعد از چهار سال، به اجرانشدن بخش‌های زیادی از برنامه ۱۲۶‌پندی اصلاح‌طلبان (برج‌ا) و بلندپروازانه‌بودنش ادعان کردند.

علی لاریجانی: به رئیس‌بودن عادت دارد؛ اما ریاستش در قوه مقننه حتی بیش از صداوسیما به درازا کشید. علی لاریجانی از مجلس هشتم تا پایان دوره دهم برای ۱۲ سال رئیس مجلس ماند؛ درحالی‌که از سال ۷۲ تا ۸۳ نیز رئیس صداوسیما بود. او که بعد از مجلس زندگی سیاسی‌اش وارد فصل جدیدی می‌شود، در این چهار دهه فرازونشیب‌های زیادی داشته است. از اولین روزهای انقلاب اسلامی کار خود را با سازمان صداوسیما آغاز کرد و تاکنون مسئولیت‌های گوناگونی در عرصه‌های داخلی و خارجی داشته است؛ دبیر شورای عالی امنیت ملی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی ریاست مجلس. لاریجانی در آغاز راه، سیاست‌مداری متعلق به جناح راست سنتی محسوب می‌شد و حتی در دوره‌های هشتم و نهم مجلس، یعنی سال‌های ۸۶ و ۹۰ نیز در صدر فهرست فراگیر اصولگرایان بود؛ اما به‌تدریج در مجلس تبدیل به منتقد جدی دولت‌های اصولگرای نهم و دهم شد و سال ۹۲ نیز که دولت حسن روحانی موسوم به اعتدال با حمایت اصلاح‌طلبان روی کار آمد، لاریجانی را مجلس نهم مواضعی حمایتی نسبت به دولت اتخاذ کرد. او سال ۹۶ هم در مراسم ختمی در جماران کنار رئیس دولت اصلاحات نشست تا موجی از واکنش‌ها به سوی او برود؛ اما ریاست لاریجانی در مجلس دهم مثل ادوار گذشته منتقدهایی از طیف‌های مختلف داشت. آنها معتقد بودند لاریجانی همواره طیفی از مجلس را در اختیار دارد و به وسیله آنها، معادلات مجلس را رقم می‌زند. این طیف در مجلس دهم، فراکسیون مستقلین قلمداد می‌شد. سوم مهر ۹۸، همین اعتراض‌ها به نحوه اداره مجلس از سوی تندروها، با مخالفتی در مجلس دهم مواجه شد. طرح تشکیل وزارت بازرگانی در دستور کار جلسه بود و صدای نمایندگان نزدیک به جریان پایداری مثل همیشه برای مخالفت بالا رفته بود. بعد از تصویب کلیات طرحی که دولت مدت‌ها پیگیر آن بود، نماینده مشهد برای اعتراض به سمت جایگاه هیئت‌رئیس‌ا آمده بود. هرچه لاریجانی می‌گفت درخواست تذکر نماینده مشهد به‌ای طبق آیین‌نامه رسیدگی نداشت. نصرالله پژمانفر فقط فریاد می‌کشید. او در میان فریادهایش لاریجانی را «دیکتاتور» خطاب کرد و این همان جایی بود که رئیس مجلس کاملاً از کوره دررفت. او گفت: «دیکتاتوری شماها هستیبد که در کشور این بساط را راه انداخته‌اید». سیاست‌مدار ۶۲ساله حالا در حالی ریاستان را ترک می‌کند که جایگاه سیاسی‌اش نسبت به ۱۲ سال قبل تفاوت زیادی کرده است. بازگشت به مناصب انتصابی و تلاش دوباره برای رسیدن به پاستور بعد از ۱۶ سال، گزینیه‌های پیش‌روی اوست. هرچند خودش گفته که برای تدریس به دانشگاه برمی‌گردد.

علی مطهری: حضور ۱۲ساله علی مطهری در مجلس با رد صلاحیت خاتمه پیدا کرد. دلیل شورای نگهبان این بود: «عدم التزام عملی به نظام جمهوری اسلامی». او در سه دوره نمایندگی، فارغ از هر تقدی، از به‌زبان‌آوردن انتقادات و اعتقادات خود هیچ ابایی نداشت. مطهری کمی بعد از رد صلاحیت هم در روایتی از جلسه با یکی از اعضای حقوق‌دان شورای نگهبان گفت: «در جلسه‌ای که به دعوت خود بود که آنجا رفتم، به‌طور تلویحی گفت شما باید همان را بگویید که ما می‌گوییم. لایحه بر اندام انداخت و در یک لحظه فکر کردم که دارم خواب می‌بینم». او نوشت: «در همان حال سخن امام خمینی (ره) در فراسته به یادم آمد که فرمود: «در جمهوری اسلامی حتی کمونیست‌ها در اظهارنظر آزادند...». مطهری تا پیش از رسیدن به این نقطه، مسیری ۱۲ساله را پشت سر گذاشت. او قبل از واردشدن به مجلس، اصولگرا قلمداد می‌شد و هیچ نشانی دال بر قرارنگرفتن در این طیف نداشت؛ آن هم وقتی با لیست متحد آنها راهی هشتمین دوره مجلس شد بود. پیش از این، او منتقد جدی هاشمی‌رفسنجانی و سپس دولت اصلاحات، به‌ویژه در عرصه فرهنگ بود. این رویه تا سال ۸۴ ادامه پیدا کرد و او به حامیان محمود احمدی‌نژاد پیوست. با ورود به مجلس هشتم، وقته‌رفته راه مطهری از اصولگرایان جدا و تبدیل به منتقد دولت نهم و دهم و رئیس آن دولت‌ها شد؛ آن‌هم در شرایطی که مواضع بیشتر اعضای مجلس با دولت کاملاً همسو بود. نام او در مجلس نهم در فهرست اصولگرایان قرار نگرفت و سالان ۹۴ مواضع سیاسی مطهری آن‌قدر به اصلاح‌طلبان نزدیک شده بود که در فهرست نامزدهای لیست امید تهران قرار گیرد. مطهری در مجلس دهم و در برزنگاه لوایح مرتبط با FATF نیز در صف حامیان بود و در جریان همین لوایح بود که در رویه جدید مجمع تشخیص مصلحت نظام در فرایند قانون‌گذاری اعتراض و هیئت‌عالی نظارت مجمع را شورای نگهبان دوم خطاب کرد. از سوی دیگر، فعالیت و اظهارنظرهای مطهری درباره حصر در مجلس دهم شکل جدی‌تری به خود گرفت و او علیرضا آوایی، وزیر دادگستری را هم برای پاسخ به سوالاتی در زمینه به مجلس کشاند. در آن جلسه، مجلس دهم با ۹۵ رای موافق و ۹۵ رای مخالف، از پاسخ آوایی قانع شد. بعد از رای‌گیری مسعود پزشکیان، نایب‌رئیس مجلس، گفت رای مجلس به معنای رای به حصر نیست. باید دید او پس از این چطور در عرصه سیاسی نقش‌آفرینی خواهد کرد.